

Tak je ton Troscht wjesty: Ssyli ty Kšesizian a natwareny na ton Grunt Jezusa Krystusa, tak so jeho posnajesch sa teho Pšewinerja Njecha, Ssmerežje a Gzerta, haj sa teho, kiž je tebi wjeczne Žiwjenje pšes swoju Ssmerež warbowal: da žana Nusa stobu nebudže. Nech je Gzert sty, nech Sswjet na tebe haruje, nech so na tebe rostobi, ty budžesch tola smjerom woštač, niz schtož to časne Žiwjenje nastupa, pšchetož to dyrbiš ty beš teho puscheziež; ale ty budžesch wjecznje we Wjeri a Wotpocžinku woštač, a Gzert tebe nebudže wjazy pšesze hacž ani czwilowacz.

Pšchi tajkim Dobyczu a Troscheži, kotryž so we tamnym Žiwjenju prawje namafacz, a tež wjecznje woštač dyrbi, maju czi Kšesizienjo na Semi wulki krašny Schaz. Pšchetož tak praji ton Knes dale:

Ja zu czi teho nebeskeho Kralestwa Klucžje dacž. Schitko, schtož ty na Semi swjasacz budžesch, dyrbi tež we Nebesach swjasane byč, a schtož ty na Semi wotwjasacz budžesch, dyrbi tež we Nebesach wotwjasane byč.

Tudy so Baniž a jeho Husa prawje wopokajali jako te helke Nlota, so so ton samy troschtuy Schpruch tak hubenie rostorbali a tam a sem czabali. Pšchetož kprjenemu je Baniž praji, so ma won samlutki, jako ton Werch teje Zyrkwje, te Klucžje; a schtuž tešame nječ, aby wužiwač ze, ton dyrbi tu Woz ktemu wotneho dostacz. Kdruhemu je won te Klucžje teho nebeskeho Kralestwa niz jeno na Wodaczje Njechow a na Wusanfnenje steje Sromadžisny czanyl, ale tež na to, so može Wustawki czinicž, a pšchikajowacz a roškajowacz we swjetnych Wjezach, schtož ze, hacž runje tola ton Knes jawnje praji: So dyrbja nebeskeho Kralestwa Klucžje byč. A jako ton

Knes tajku Woz Gzlowekam da po swojim Horjestaczju Jana 20., so moža Njechi wotwjasacz, aby swjasacz, da neda won tajku Woz Pjetrej samemu, ale schitkim Japochtolam romadžje, jenemu tak wele hacž druhemu, kajž te Słowa tam sjawnje wot teho swjetsja.

Tehodla so to jara nefmane a rosne Lje, skotrymiz Gzert we Kšesizianstwi nemožnje jara wele Schkody pšes Baniža nacžinil je, so so won skrobli rez: Te Klucžje so jeno Pjetrej samemu date. Wot teho nech je njek dož; my zemy njek to prawe Sromenje a ton Troscht, kotryž stych Słowow pšchindže, wuložiež.

Te Klucžje nebeskeho Kralestwa nimaju nicžo druge na sebi, hacž so tym, kotř do Krystusa wjerja, to Ewangelion horjewosmu a sebi Wodawanje swojich Njechow žadaju, jich Njechi wodate, a jim tak te Nebeska wotewrene budža, kotrež bewak sanknene bjechu; sašo pak, so bychu tym, kotř do Krystusa newjerja, to Ewangelion horje newosmu, ale we Njechach beš Poljepščenja dale du, te Njechi šđeržane a Nebeska sawrene byle. Tajki je ton Schaz, kotryž ta Zyrkej, to je, ta Sromadžisna aby ta Gzroda ma, kotraž Pjetrom posnaje, so Jesus je Krystus, teho žiweho Boha Ssyn.

Tajki Schaz wudžjeli pak kšesizianska Zyrkej, niz jeno we Słowi, pšes Wodawanje tych Njechow a sjawne Prjedowanje, ale tež pšes Gheženizu a pšes Bože Wotkasanje. Pšchetož schtuž wjeri a cheženy budže, ton budže sbožny. Tak tež, dyž ty wjeriš, so Krystusowe Gzeto sa tebe date a jeho Krej twojich Njechow dla pšcheljata je, a wužiwašch we tajkej Wjeri ton wožoko dostojny Sakrament teho wjerneho Gzjeta a Krwje Krystusoweje, da mašch